

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 3, 28. årgang, marts 2026 - Pris 35 kr.

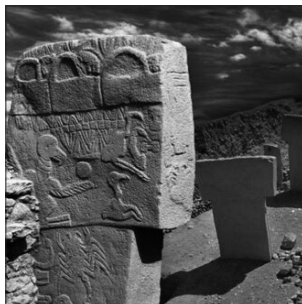
**ISKCON HAR FÅET
EN FORFATNING**

**GÖBEKLI TEPE: STEDET,
DER IKKE BURDE EKSISTERE**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Ud over de mere eller mindre faste artikler fyldes dette blad af en lang arkæologisk artikel og en omtale af ISKCON's officielle forfatning, der netop er

blevet offentliggjort og officielt trådt i kraft. Det arkæologiske læsestof fortæller om et spændende arkæologisk fundsted i Tyrkiet, Göbekli Tepe, der truer med at vende op og ned på alting, som de almindelige historikere har ment om menneskets fortid (se side 15). Der er også et efterskrift om, hvorfor vi overhovedet bringer noget så verdsligt som arkæologi i *Nyt fra Hare Krishna*.

ISKCON's nye forfatning omtales på side 8 og fremefter. Det er en stor milepæl og et meget vigtigt dokument, der vil ligge et solidt grundlag for ISKCON i fremtiden og få indflydelse på alle områder af Samfundets aktiviteter.

To af årets største dage falder i marts. Den 3. marts er det Gaura Purnima, Herren Sri Krishna Caitanya Mahaprabhus fremkomstdag (se forsidebilledet), og den 27. marts er det Rama Navami, Herren Ramacandras fremkomstdag. Mere omtale af disse på side 12.

Hare Krishna. Ld.

KALENDER

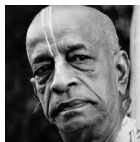
Tirsdag 3.3	Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst (faste til måneopgang)
Onsdag 4.3	Jagannatha Misras festival
Onsdag 11.3	Srivasa Panditas fremkomst
Lørdag 14.3	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Papamocani Ekadasi)
Søndag 15.3	Bryd fasten efter 10:55 Sri Govinda Ghosh' bortgang
Mandag 23.3	Sri Ramanujacaryas fremkomst
Fredag 27.3	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst (faste til middag/solnedgang)
Søndag 29.3	Ekadasi (maha-dvadasi, faste fra korn og bønner for Kamada Ekadasi)
Mandag 30.3	Bryd fasten mellem 6:46–11:05
Onsdag 1.4	Sri Balarama Rasayatra Sri Krishna Vasanta Rasa Sri Vamsivadana Thakuras fremkomst Sri Syamananda Prabhurs fremkomst
Torsdag 9.4	Sri Abhirama Thakuras bortgang
Søndag 12.4	Srila Vrindavana Dasa Thakuras bortgang
Mandag 13.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Varuthini Ekadasi)
Tirsdag 14.4	Bryd fasten mellem 6:07–10:49 Tulasi Jala Dan begynder
Fredag 17.4	Sri Gadadhara Panditas fremkomst
Mandag 20.4	Aksaya Trtiya. Candana Yatra begynder (fortsætter i 21 dage)
Torsdag 23.4	Jahnu Saptami
Lørdag 25.4	Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustru, fremkomst Sri Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnava Devis fremkomst
Mandag 27.4	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)

INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	6	Regulering: Vejen til frihed	12	Fremkomster og bortgange	20	Rasagula
3	Srila Prabhupadas side	8	ISKCON har fået en forfatning	14	Hvilke beviser for ateisme?	22	Brevkasse
11	Mine minder fra Danmark	15	Göbekli Tepe				

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2026, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE INSTRUKTIONENS NEKTAR: ESSENSEN AF ÅNDELIG VEJLEDNING, 8

af Srila Prabhupada

Her fortsætter oversættelsen af Srila Prabhupadas bog *The Nectar of Instruction*, hans oversættelse af og kommentarer til Rupa Gosvamis *Upadesamrta*.

Man bør ikke acceptere en åndelig mester uden at følge hans instruktioner. Ej heller bør man acceptere en åndelig mester blot for at lave et smart skuespil ud af åndeligt liv. Man skal være *jijnasu*, i høj grad interesseret i at lære fra den ægte åndelige mester. Den forskning, man foretager, bør udelukkende angå den transcendentale videnskab (*jijnasuh sreya uttamam*). Ordet *uttamam* refererer til det, der er hævet over materiel kundskab. *Tama* betyder "denne materielle verdens mørke," og *ut* betyder "transcendental". Generelt er folk meget interesserede i at stille spørgsmål om verdslige emner, men når man har mistet en sådan interesse og blot er interesseret i transcendentale emner, er man klar til at blive indviet. Når man er blevet indviet af den ægte åndelige mester, og når man seriøst engagerer sig i Herrens tjeneste, bør man accepteres som en *madhyama-adhikari*.

Sangen af Krishnas hellige navn er så ophøjet, at hvis man fremsiger dette Hare Krishna *maha-mantra* uden krænkelser ved omhyggeligt at undgå de ti forseelser, vil man med sikkerhed gradvist blive ophøjet til forståelsen af, at der ingen forskel er mellem Herrens hellige navn og Herren Selv. Den, der har nået en sådan forståelse, bør vises meget stor respekt af nye hengivne. Man må være helt klar over, at uden at fremsige Herrens hellige navn uden forseelser kan man ikke kan blive en værdig kandidat til at avancere i Krishnabevisthed. Ifølge *Sri Caitanya-caritamrta* (*Madhya* 22.69):

*yahara komala sraddha, se 'kanistha' jana
krame krame tenho bhakta ha-ibe 'uttama'*

"Den, hvis tro er blød og let påvirkelig, kal-

des en begynder, men ved gradvist at følge processen vil han avancere til stadiet af en førsteklases hengiven."

Enhver starter sit hengivne liv på begynderstadiet, men hvis man på ordentlig vis gennemfører fremsigelsen af det foreskrevne antal runder af *hari-nama*, hæves man skridt for skridt til det højeste stadiet, *uttama-adhikari*. Krishnabevisthedsbevægelsen foreskriver seksten runder om dagen, for folk i Vestens lande kan ikke koncentrere sig i længere perioder, når de reciterer på en kæde. Derfor er dette minimale antal foreskrevet. Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura plejede imidlertid at sige, at medmindre man fremsiger mindst 64 runder *japa* (100.000 navne) dagligt, betragtes man som falden (*patita*). Ifølge hans anskuelse er vi praktisk taget alle faldne, men fordi vi alvorligt forsøger at tjene den Højeste Herre uden falskhed, kan vi forvente at modtage nåden fra Herren Sri Caitanya Mahaprabhu, der er berømt som *patita-pavana*, de faldnes befrier.

Da Srila Satyaraja Khan, en stor hengiven af Sri Caitanya Mahaprabhu, spurgte Herren, hvordan man kan genkende en *vaisnava*, svarede Herren:

*prabhu kahe, - 'yanra mukhe suni eka-bara
krsna-nama, sei puja, - srestha sabakara'*

"Hvis man hører en person sige ordet "Krishna" blot én gang, bør denne person accepteres som det bedste menneske blandt den almindelige gruppe." (Cc. *Madhya* 15.106) Herren Caitanya Mahaprabhu fortsatte:

*“ataeva yanra mukhe eka krsna-nama
sei ta’ vaisnava, kariha tanhara sammana”*

“Den, der er interesseret i sangen af Krishnas hellige navn eller som ved udøvelse kan lide at fremsige Krishnas navne, bør accepteres som en *vaisnava* og i det mindste i ens sind tilbydes respekt som en sådan.” (Cc. *Madhya* 15.111)

En af vores venner, en berømt engelsk musiker, er blevet tiltrukket af at synge Krishnas hellige navne, og han har endda adskillige gange nævnt Krishnas hellige navn på sine plader. I sit hjem tilbyder han sin respekt til billeder af Krishna og også til prædikanterne af Krishnabevidsthed. På alle måder har han en meget høj agtelse for Krishnas navn og Krishnas aktiviteter. Derfor tilbyder vi vores respekt til ham uden forbehold, for vi kan rent faktisk se, at denne mand gradvist gør fremskridt i Krishnabevidsthed. Sådan en person bør altid vises respekt. Konklusionen er, at enhver, der forsøger at gøre fremskridt i Krishnabevidsthed ved regelmæssigt at fremsige det hellige navn, bør altid respekteres af *vaisnavaer*. På den anden side har vi været vidne til, at nogle af vores kolleger, der skulle være store prædikanter, gradvist er faldet ned i den materialistiske livsopfattelse, fordi de har undladt at fremsige Herrens hellige navn.

Under sin instruktion af Sanatana Gosvami inddelte Herren Caitanya Mahaprabhu hengiven tjeneste i tre kategorier.

*sastra-yukti nahi jane drdha, sraddhavan
‘madhyama-adhikari’ sei maha-bhagyavan*

“En person, hvis afgørende kundskab om *sastraer* ikke er særlig stærk, men som har udviklet en fast tro på sangen af Hare Krishna *maha-mantraet*, og som også er uden afvigelse i sin foreskrevne hengivne tjeneste, bør betragtes som en *madhyama-adhikari*. En sådan person er meget heldigt stillet.” (Cc. *Madhya* 22.67)

En *madhyama-adhikari* er en *sraddhavan*, en urokkelig person med fast tro, og han er rent faktisk en kandidat til yderligere fremskridt i hengiven tjeneste. Derfor står der i *Caitanya-caritamrta* (*Madhya* 22.64):

*sraddhavan jana haya bhakti-adhikari
‘uttama’, ‘madhyama’, ‘kanistha’ – sraddha-anusari*

“Man bliver kvalificeret som hengiven på det elementære stadie, på det mellemiggende stadie og på det højeste stadie af hengiven tjeneste i forhold til udviklingen af sin *sraddha* (tro).” Igen står der i *Caitanya-caritamrta* (*Madhya* 22.62):

*‘sraddha’-sabde – visvasa kahe sudrdha niscaya
krsne bhakti kaile sarva-karma krta haya*

“Ved at gøre hengiven tjeneste til Krishna udfører man automatisk alle underordnede aktiviteter. Denne overbeviste faste tro, der er favorabel for udførelsen af hengiven tjeneste, kaldes *sraddha*.”

Sraddha, tro på Krishna, er begyndelsen på Krishnabevidsthed. Tro betyder stærk tro. *Bhagavad-gitas* ord er autoritative instruktioner for troende mennesker, og hvad Krishna end siger i *Bhagavad-gita*, bør accepteres, som det er, uden nogen fortolkning. Det er måden, hvorpå Arjuna accepterede *Bhagavad-gita*. Efter at have hørt *Bhagavad-gita* sagde Arjuna til Krishna, *sarvam etad rtam manye yan mam vadasi kesava*: “O Krishna, jeg accepterer fuldstændigt alt det, Du har fortalt mig, som sandhed.” (Bg. 10.14)

Det er den korrekte måde at forstå *Bhagavad-gita* på, og det kaldes *sraddha*. Det er ikke sådan, at man kan acceptere en del af *Bhagavad-gita* efter sin egen lunefulde fortolkning og så afvise en anden del. Det er ikke *sraddha*. *Sraddha* betyder at acceptere *Bhagavad-gitas* instruktioner i deres helhed, specielt den sidste instruktion, nemlig *sarva-dharman parityajya mam ekam saranam vraja*: “Opgiv alle forskellige former for religion og

overgiv dig blot til Mig." (Bg. 18.66). Når man bliver fuldstændig overbevist om denne instruktion, bliver ens stærke tro grundlaget for fremskridt i åndeligt liv.

Når man fuldt ud engagerer sig i fremsigelsen af Hare Krishna *maha-mantraet*, erkender man gradvist sin egen åndelige identitet. Medmindre man med fast tro fremsiger Hare Krishna-*mantraet*, åbenbarer Krishna ikke Sig Selv: *sevonmukhe hi jihvadau svayam eva sphuraty adah (Bhakti-rasamrta-sindhu 1.2.234)*. Vi kan ikke erkende Guddommens Højeste Personlighed ved hjælp af kunstige fremgangsmåder. Vi må engagere os trofast i Herrens tjeneste. En sådan tjeneste begynder med tungen (*sevonmukhe hi jihvadau*), hvilket betyder, at vi altid bør synge Herrens hellige navne og acceptere *Krishna-prasada*. Vi må ikke synge eller acceptere noget som helst andet. Når denne proces følges med trofasthed, åbenbarer den Højeste Herre Sig for den hengivne.

Når en person erkender sig selv som Krishnas evige tjener, taber han interessen for alt andet end Krishnas tjeneste. Idet han altid tænker på Krishna og udtænker måder, hvorpå han kan sprede Krishnas hellige navn, forstår han, at det eneste, han har at gøre, er at udbrede Krishnabevidsthedsbevægelsen over hele verden. En sådan person bør anerkendes som en *uttama-adhikari*, og man bør omgående acceptere hans omgang i henhold til de seks processer (*dadati pratigrhnati* osv.) Den avancerede *uttama-adhikari vaisnava*-hengivne bør endog accepteres som åndelig mester. Alt, hvad man besidder, bør tilbydes til ham, for det pålægges, at man bør give alt, hvad man ejer, til den åndelige mester. Især skal *brahmacarien* tigge almisser fra andre og give dem til den åndelige mester. Man bør imidlertid ikke imitere en avanceret hengiven eller en *maha-bhagavatas* opførsel uden at være selvrealiseret, for igennem en sådan imitation vil man i sidste ende blive degraderet.

I dette vers råder Srila Rupa Gosvami den hengivne til at være intelligent nok til at skelne mellem en *kanistha-adhikari*, en *madhyama-adhikari* og en *uttama-adhikari*. Den hengivne skal også kende sin egen position og bør ikke forsøge at imitere en hengiven, der befinder sig på et højere stadie. Srila Bhaktivinoda Thakura har givet nogle praktiske hentydninger til, at en *uttama-adhikari vaisnava* kan kendes på sin evne til at omvende mange faldne sjæle til vaisnavisme. Man bør ikke blive åndelig mester, medmindre man har nået stadiet for en *uttama-adhikari*. En ny *vaisnava* og en *vaisnava* på det mellemliggende stadie kan også acceptere disciple, men sådanne disciple bør være på det samme stadie, og det må forstås, at de ikke kan avancere særlig meget frem mod livets yderste mål under deres utilstrækkelige vejledning. Derfor skal en discipel være meget omhyggelig med at acceptere en *uttama-adhikari* som åndelig mester.

TEKST 6

*drstaih svabhava-janitair vapusas ca dosair
na praktatvam iha bhakta-janasya pasyet
gangambhasam na khalu budbuda-phena-pankair
brahma-dravatvam apagacchati nira-dharmaih*

OVERSÆTTELSE

Fordi en ren hengiven er etableret i sin oprindelige Krishnabevidste position, identificerer han sig ikke med kroppen. En sådan hengiven må ikke ses fra et materialistisk perspektiv. Man bør endog slet ikke se, at en hengiven er født i en laverestående familie, i en krop med en dårlig hudfarve, i en misdannet krop eller i en syg eller invalid krop. Med et almindeligt syn kan sådanne tilsyneladende defekter ved en ren hengivens krop virke fremtrædende, men på trods af sådanne tilsyneladende defekter kan en ren hengivens krop ikke forurennes. Det er nøjagtig ligesom Gangesflodens vand, der nogle gange under regntiden er fyldt med bobler, skum og

(Fortsættes side 7)

REGULERING: VEJEN TIL FRIHED OG KÆRLIGHED - BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa (Oversat af Jesper Frydenlund)

Nu hvor jeg bor på landet, er jeg mere opmærksom på naturens forudsigelige mønstre. Jeg lægger mærke til, hvordan træer og dyr i og omkring vores hus underlægger sig universets love, som om selv de anerkender en overordnet magt. På et bestemt tidspunkt spirer og vokser de, smider deres blade eller pels og formerer sig og dør.

Når jeg ser på det med stor fascination, glemmer jeg nogle gange, at de samme skabende og ødelæggende principper også er i fuld effekt i min egen krop og mine børns. Men om natten, når mine børn, min hustru og jeg én efter én overgiver os til sønnen, fornemmer jeg vores underkastelse under reguleringen af universets enorme mekanisme.

Regulering er også en iboende del af *yoga*. *Yoga* er kunsten at leve i overensstemmelse med universet og i sidste ende blive befriet fra dets strenge love. Så i *bhakti-yoga* bruger hengivne regulering til at hjælpe med at vække deres evige kærlighed til Herren Krishna, hvilket er det eneste sikre middel til varig befrielse.

Af Srila Prabhupadas bøger er *The Nectar of Devotion* den, der mest systematisk beskriver *sadhana-bhakti*, eller den regulerede praksis inden for *bhakti-yoga*. *Sadhana* betyder metoden til at opnå noget, og *bhakti* betyder hengivenhed til Krishna. *Sadhana-bhakti* udvikler sig i to former: *vaidhi* og *raganuga*. *Vaidhi* betyder at følge *bhakti-yogaens* regler og forskrifter under en åndelig mesters vejledning, og *raganuga* betyder at følge dem ud fra en spontan tiltrækning til Krishna.

Ligesom et barns evne til at gå ligger kærligheden til Krishna iboende i os. Ved at praktisere de enkle principper i *vaidhi-bhakti* kan vi alle udvikle en spontan tiltrækning og hengivenhed til Herren. Man kan begynde af praktisere *vaidhi-bhakti* ved at gøre de

Krishnabevidste aktiviteter, som man allerede kan lide at gøre, til en daglig praksis. Hvis man for eksempel kan lide at ofre røgelse til et billede af Herren Krishna eller Hans rene hengivne, kan man gøre denne ofring til en del af sin daglige hengivne tjeneste. Det vil blive en pligt, som man omhyggeligt vil huske, og man vil rykke sig fra blot at kunne lide at brænde røgelse på sit værelse til at ofre den til Herren Krishna, før man selv nyder den, og til sidst til kun at ofre den, når det passer Ham, og for Hans tilfredsstillelse alene (naturligvis vil ens egen glæde vokse mange hundredfold, efterhånden som man mestrer denne kunst).

På samme måde kan man hver dag ofre en blomst, en frugt eller frisk vand og rengøre det sted, hvor man stiller sine ofringer. På den måde kan man gradvist inddrage Krishna i alle livets faser.

Antag, at man kan lide at recitere på sin *mala*. Da bør man forpligte sig til at sige et bestemt antal runder på sin *mala* hver dag. Hvis der går en dag, og man ikke har fuldført sit mål, vil man naturligt tænke: "Åh, jeg har ikke færdiggjort mine runder. Jeg må hellere gøre det, før jeg går i seng." Det samme princip kan anvendes, når det gælder læsning af Srila Prabhupadas bøger. Man kan forpligte sig til at læse et bestemt antal sider eller et bestemt tidsrum hver dag. På den måde vil man gøre store åndelige fremskridt.

Vær ikke bekymret for, at indførelsen af åndelig regulering vil gøre livet stereotyp eller kedeligt, sådan som materielle vaner og skikke ofte gør. Ligesom Krishnas ord er åndelige pligter altid friske, og de vil hjælpe ens individualitet og originalitet med at komme til udtryk.

Hvis man holder sig så konsekvent som muligt til sin regulering – selv når man nogle gange kan føle sig træt eller modløs – vil man

opdage, at man i mødet med forhindringer bliver oplivet og fyldt med ny energi. *Bhakti-yoga* er både midlet og målet til at overskride dualitet, for den er ikke forskellig fra Krishna Selv.

Nogle gange kan man endda undre sig over, hvorfor man overhovedet begyndte at praktisere Krishnabevidsthed til at begynde med. Sådanne tanker opstår, fordi vi er påvirket af den materielle natur, og vores betingede sind har en tendens til at acceptere noget det ene øjeblik og afvise det det næste øjeblik.

Hvis styrken af ens materielle betingning og dårlige vaner får én til at føle, at man kan give op hvert sekund, kan man overgive sig

til Krishna og forvente Hans barmhjertighed. Fordi vi er Herrens bittesmå ekspansioner og i en forstand ikke forskellige fra Ham, elsker Han os naturligt uanset vores tilstand. Krishna vil utvivlsomt hjælpe os, hvis vi blot gør en indsats – eller endda bare ønsker at gøre en indsats – i Hans retning. ”Gud hjælper dem, der hjælper sig selv.” Alt afhænger i sidste ende af Herren Krishnas barmhjertighed. Og hvis man beslutter sig for at følge det, Krishna kalder ”frihedens regulerende principper” trods alle forhindringer og vanskeligheder, vil man uden tvivl blive genstand for Herrens ”fulde nåde” (Bg. 2.64). Overvej lige dét engang! 🌸

(Fortsat fra side 5)

mudder. Gangesflodens vand bliver ikke forurenet. De, der er avancerede i åndelig forståelse, vil bade i Ganges uden at tage vandets tilstand i betragtning.

FORKLARING

Suddha-bhakti, selve sjælens aktivitet eller med andre ord engagement i Herrens transcendentale kærlighedstjeneste, gøres i en befriet tilstand. Ifølge *Bhagavad-gita* (14.26):

*mam ca yo 'vyabhicarena
bhakti-yogena sevate
sa gunan samatityaitan
brahma-bhuyaya kalpate*

“Den, der engagerer sig fuldstændigt i hengiven tjeneste, og som ikke falder ned under nogen omstændigheder, hæver sig øjeblikkeligt over den materielle naturs kvaliteter og kommer således til Brahman-niveaue.”

Avyabhicarini bhakti betyder uforfalsket hengivenhed. En person, der er engageret i hengiven tjeneste, skal være fri for materielle motiver. I denne Krishnabevidsthedsbevægelse skal ens bevidsthed ændres. Hvis bevidstheden er rettet mod materiel nydelse, er det materiel bevidsthed, og hvis den er rettet mod at tjene Krishna, er det Krishnabevidsthed. En

overgivet sjæl tjener Krishna uden materielle hensyn (*anyabhilasita-sunyam, Bhakti-rasam-rita-sindhu* 1.1.11). *Jnana-karmady-anavrtam*: Uforfalsket hengiven tjeneste, der er transcendent til kroppen og sindets aktiviteter såsom *jnana* (intellektuel spekulation) og *karma* (frugtstræbende arbejde) kaldes ren *bhakti-yoga*. *Bhakti-yoga* er sjælens ægte aktivitet, og når man virkelig engagerer sig i uforfalsket, ubesmittet hengiven tjeneste, er man allerede befriet (*sa gunan samatityaitan*). Krishnas hengivne er ikke underlagt den materielle tilstand, selv om hans kropslige karaktertræk synes at være materielt betingede. Man bør derfor ikke betragte en ren hengiven fra et materialistisk synspunkt. Medmindre man selv er hengiven, kan man ikke fuldstændigt se en anden hengiven. Som det er blevet forklaret i det foregående vers, findes der tre former for hengivne – *kanistha-adhikari, madhyama-adhikari* og *uttama-adhikari*. En *kanistha-adhikari* kan ikke skelne mellem en hengiven og en ikke-hengiven. Han er blot optaget af at tilbede Deiteten i templet. En *madhyama-adhikari* kan imidlertid skelne imellem den hengivne og den ikke-hengivne såvel som mellem den hengivne og Herren. Derfor behandler han Guddommens Højeste Personlighed, den hengivne og den ikke-hengivne forskelligt. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

ISKCON HAR FÅET EN FORFATNING

af Lalitanatha Dasa

Hvert år før Gaura Purnima afholder GBC, The Governing Body Commission, ISKCON's øverste styrende råd, sit årlige møde i ISKCON's verdenshovedkvarter i Sridhama Mayapur i Vestbengalen 100 kilometer nordøst for Kolkata (Calcutta). I skrivende stund er møderne for 2026 netop overstået. Alligevel går der et stykke tid, før årets resolutioner er klar til offentliggørelse. Derom mere senere på året.

Et interessant dokument er dog blevet offentliggjort, nemlig ISKCON's nye forfatning, der har været i støbeskeen i årtier. Srila Prabhupadas ønskede, at ISKCON skulle have en forfatning. Mange ting giver selvfølgelig sig selv igennem hans talrige instruktioner, men at få den færdige formulering på plads viste sig alligevel at være omfattende, og derfor er en endelig forfatning først kommet nu næsten 50 år efter Prabhupadas bortgang i 1977.

Forfatningen er et omfattende dokument på 146 sider. Hvis man gerne vil læse det i sin helhed, hvilket alle medlemmer af ISKCON bør gøre, findes den på dette link: <https://constitution.iskcon.org/constitutiondocument/>. Her vil jeg blot gennemgå forfatningens hovedpunkter.

Indledning og baggrund – hvorfor en forfatning?

Forfatningen for Det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed, ISKCON, trådte officielt i kraft den 23. januar 2026 under festivalen Vasanta Pancami efter mange års arbejde af et globalt udvalg og efter at være blevet ratificeret af GBC. Formålet med forfatningen er at skabe en formel, samlet og stabil ramme for styring og identitet i ISKCON, både som religiøs bevægelse og som juridisk organisation.

Det var et udtalt ønske fra ISKCON's grundlægger, Hans Guddommelige Nåde

A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada (Srila Prabhupada), at bevægelsen skulle have en sådan forfatning, der skulle sikre kontinuitet, enhed, klarhed i ledelse og trofasthed mod hans lære, især i en fremtid, hvor hans direkte disciple ikke længere vil være her.

Forfatningens formål og funktioner

Den nye forfatning fungerer på flere niveauer.

a) Som et teologisk og identitetsmæssigt fundament. Forfatningen udspringer af ISKCON's kontekst som et *Gaudiya-vaisnavasamfund* og bygger direkte på vediske skrifter (*sastra*) og Srila Prabhupadas ord. Mere end halvdelen af dokumentet består af citater fra skrifterne og Prabhupadas lære.

Forfatningen etablerer, at ISKCON's formål ikke kun er organisatorisk, men lige så meget eller endnu mere åndeligt og missionerende ved at sprede Krishnabevidsthed verden over, og tilstræber, at formålet harmonerer med Prabhupadas overordnede mission.

b) Som et juridisk og organisatorisk styringsdokument. Forfatningen angiver en institutionel struktur, altså ikke bare mål og værdier, men også konkrete regler for ledelse, rettigheder, pligter, processer og beslutningsgange. Den er tænkt som "et levende dokument", der kan ændres, om end kun gennem en stringent proces, der skal sikre bevægelsens identitet og integritet.

Den nye forfatning er altså både åndelig og juridisk og har relevans for retslige tvister, beslutninger og ledelse i ISKCON globalt.

Forfatningens struktur og hovedindhold

Indledning.

Indledningen etablerer forfatningens åndelige vision og formål, som er at bevare ISKCON's mission i pagt med Srila Prabhupadas lære og blive brugt som et refererende dokument for alle led, beslutninger og retningslinjer. Den understreger, at bevægelsen ikke alene er en juridisk enhed, men også et åndeligt samfund med et højere mål.

Punkt 1: Navn og status.

Det officielle dokument "ISKCON Constitution" etablerer sig selv som samfundets overordnede styringsdokument.

Dette punkt fastslår, at forfatningen er det primære dokument i ISKCON's ledelse, både juridisk og institutionelt, og står over andre love og interne regler.

Punkt 2: Definitioner og fortolkninger.

Under dette punkt defineres en række begreber for juridisk klarhed. Her defineres det, hvad det vil sige at være medlem af ISKCON, hvor 'medlem' inkluderer både indviede hengivne, der følger Prabhupada strengt, og bevægelsens bredere medlemsskare. Her præciseres det også, hvordan udtryk bruges, så der ikke opstår tvivl om, hvem der er omfattet af rettigheder, pligter og status i forfatningen.

Punkt 3: Grundlægger-acarya.

Forfatningen etablerer Srila Prabhupada som ISKCON's grundlægger-acarya, en position, der aldrig kan overtages af nogen anden,

og at hans lære, autoritet og ønsker er grundlaget for organisationens mission og struktur. Det er et vigtigt teologisk og institutionelt punkt, der for altid cementerer Prabhupadas centrale rolle i bevægelsen.

Punkt 4: Identitet og mission.

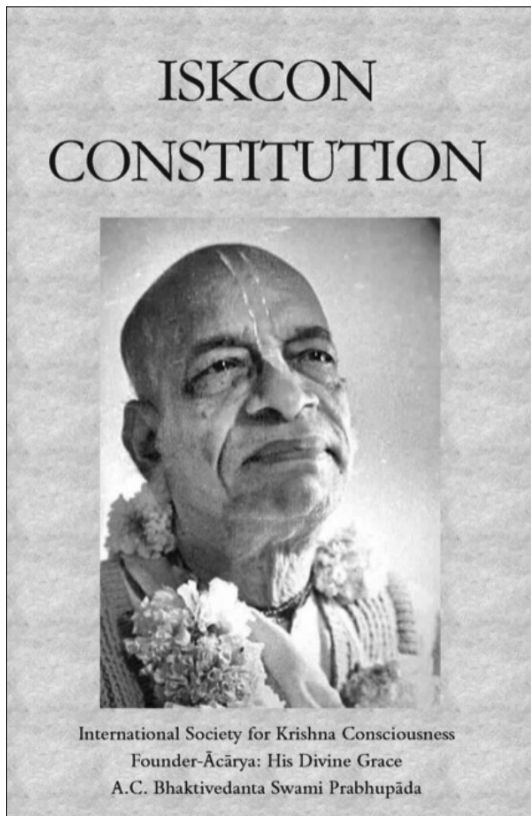
Dette punkt angiver ISKCON's *raison d'être* eller eksistensberettigelse. Her præciseres formål som:

- At udbrede Krishnabevidsthed globalt.
- At opretholde Prabhupadas lære, skrifter og praksis.
- At sikre, at alle ISKCON-centre, templer og aktiviteter følger de samme grundlæggende principper.
- At være en katalysator for hengiven tjeneste til Herren Sri Krishna og for *sankirtana*-bevægelsen.

Disse er IKKE blot filosofiske udsagn, men er tænkt som juridiske retningslinjer for, hvordan organisationen skal bevare sin mission i praksis.

Punkt 5: Ledelsesstruktur.

Dette er en af de vigtigste sektioner og omfatter både GBC og lokale ledere på alle niveauer. Forfatningen udstikker GBC's rolle, autoritet, pligter, beslutningskompetence og begrænsninger. GBC er bevægelsens økumeniske ledergruppe, der er valgt eller udpeget efter en specifik proces, og forfatningen specificerer, hvordan GBC skal fungere i overensstemmelse med Srila Prabhupadas intentioner

og vediske principper.

Med hensyn til lokale ledere og templer beskriver forfatningen også roller og ansvar for lokale ledere, tempelpræsidenter og andre nøglepersoner, herunder hvordan de udnævnes, hvilke pligter de har, hvordan de kan holdes ansvarlige, og diverse beslutningsprocesser.

Punkt 6: Rettigheder og pligter.

Her defineres rettigheder for hengivne (ISKCON-medlemmer), 'embedsmænd' (hengivne i ledende roller), lokale ledere og GBC-ledere.

Pligter omfatter at følge vediske principper, at respektere forfatningens retningslinjer og at stå inde for ISKCON's mission.

Dette punkt er essentielt for at skabe retfærdighed og ensartethed i ledelse og medlemskab samt for at forebygge interne konflikter.

Principperne bag forfatningen

a) Sammenhæng med skrifter (sastra).

Forfatningen gør gældende, at den er solidt forankret i *sastra*, dvs. den vediske tradition, og derfor skal organisationens handlinger og beslutninger være i overensstemmelse med vedisk etisk, filosofisk og åndelig visdom.

b) Teologisk autoritet.

Forfatningen insisterer på, at Srila Prabhupadas autoritet forbliver central, og at institutionen fortsætter som en samlet global enhed. Forfatningen fremhæver et historisk behov for kontinuitet, når de oprindelige disciple gradvist ikke længere er fysisk til stede.

c) Juridisk klarhed og konfliktløsning.

Forfatningen sigter mod at reducere juridiske tvister og misforståelser ved at give en klar juridisk referenceramme for ledelse, rettigheder og pligter. Det betyder, at forfatningen er tilsigtet at være et værktøj i både interne og eksterne retstvister.

Processen for vedtagelse og revision

Forfatningen blev ratificeret af GBC i april

2025 og gennemgik en ekstern juridisk bedømmelse før offentliggørelsen.

Forfatningen er tiltænkt at være et levende dokument, hvilket betyder, at ændringer kan foretages, men det skal ske under overholdelse af en høj grad af eksaminering, godkendelse og respekt for Prabhupadas oprindelige principper. Dette må kun ske gennem en formaliseret revisions- og konsensusproces.

Særlige emner og kerneprincipper

a) Enhed i forskellighed.

Forfatningen understreger enhed i forskellighed, dvs., at ISKCON er en global bevægelse med plads til mange kulturer og individuelle personer samtidig med, at den overordnede mission og ledelse skal være harmoniseret til et samlet hele.

b) GBC-medlemmer som tjenere, ikke herskere.

Forfatningen understreger, at GBC-medlemmers rolle er at tjene ISKCON's formål, ikke at være diktatorer over organisationen, og at beslutninger skal træffes i overensstemmelse med åndelige og organisatoriske principper.

c) Forfatningen som reference for værdier og praksis.

Forfatningen definerer ikke kun regler, men også værdier, vision og troen på Krishnabevisthed, og den opfordrer alle medlemmer til at leve op til disse idealer både personligt og kollektivt.

Konklusion

Den nye ISKCON-forfatning er et historisk vigtigt dokument for bevægelsen og forsøger at forene åndelig integritet, juridisk struktur, global ledelse, teologisk autenticitet og klarhed over rettigheder og pligter. Den er ikke en simpel foreningslov, men en kompleks sammensmeltning af åndelig vision og institutionel praksis og definerer formelt, hvordan ISKCON som global bevægelse skal styres og bevare sin mission i al fremtid. 🌸

MINE MINDER FRA DANMARK

af Yogindra Dasa

Yogindra Dasa, discipel af Srila Prabhupada og bosiddende i Sverige siden 1976 (han er oprindeligt amerikaner) besøgte Danmark i februar 2026 og fortalte kort om sit besøg til Danmark i 1979, tydeligvis før der var et tempel i Danmark.

Jeg sluttede mig til Krishnabevægelsen i Sverige helt i slutningen af Srila Prabhupadas dage. Jeg husker tydeligt, at vi i begyndelsen af 1979 som *brahmacarier* og rejsende bogdistributører blev lovet af tempelpresidenten i Stockholm, at vi kunne tage til Mayapur-Vrindavana-festivalen. Men på grund af omstændighederne blev planen ændret, og det blev besluttet, at vi skulle blive og fortsætte vores bogdistribution. Dog ikke i Sverige – vi skulle en tur til Danmark.

Hvis jeg husker rigtigt, havde vi en bog, der hed Naturlig Glæde, men jeg er ikke helt sikker. Men jeg er sikker på, at vi kom til Danmark, og vi følte os naturligvis skuffede over ikke at kunne komme til Mayapur-Vrindavana-festivalen. Men vi tog det i Caitanya Mahaprabhus ånd. Han beordrede Nityananda: ”Kom ikke hvert år til Puri for at være ved Jagannatha sammen med de andre hengivne. Bliv venligst i Gauda (Bengalen) og opfyld Mit ønske.” Caitanya Mahaprabhu ønskede, at Hans budskab skulle udbredes i hver by og landsby, og Nityananda var særligt bemyndiget til at frelse Jagai og Madai og andre som dem, som selv Caitanya Mahaprabhu følte, at Han ikke kunne redde.

Så ja, det siges, at Caitanya Mahaprabhus hengivne skal prædike Krishnabevidsthed i hver landsby og by i verden. Det vil tilfredsstille Herren. Det er ikke sådan, at man skal handle lunefuldt for sin egen personlige tilfredsstillelses skyld. Ordren kommer gennem *parampara*-systemet (discipelrækken), og den åndelige mester giver disse instruktioner videre til disciplen, så han kan udbrede Caitanya Mahaprabhus budskab.

Vi kom til Danmark, og det mest fremtræ-

dende, jeg husker, var, at efter at have været her et stykke tid – jeg kan ikke huske hvor længe, måske et par uger – rejste vi rundt over større afstande. Vi havde succes. Jeg kan ikke huske, hvor mange bøger vi distribuerede, men vi var tilfredse med, at det gik godt. Vi rejste til forskellige byer – jeg husker ikke hvilke – og vi boede på billige hoteller og lignende steder.

Den sidste aften, lad os sige det var fredag aften, var vi på vej tilbage og ville så distribuere et sted på vejen mod Stockholm lørdag morgen. Om aftenen var vi meget tilfredse. En hengiven kørte varevognen, og vi andre sad tæt sammen på bagsædet i mørket og læste i skrifterne med en lille lommelygte. Vi var fredfyldte og glade og på vej tilbage til vores tempel.

Pludselig ved grænsen vinkede politiet chaufføren ind i en garage med kraftigt lys. De rev døren op til bagsædet, og vi kiggede op: ”Hvad var det for et skarpt lys, der skinnede på os?” Politiet konfronterede os mistænksomt: ”Hvad er det, I har her?”

Vi var i vores glæde humør, så spontant åbnede vi *prasadam*-kassen og begyndte at dele bananer, æbler, og hvad vi ellers havde, ud til politiet og de andre på kontrolstationen.

Det skabte splittede reaktioner. Nogle betjente syntes, det var det sjoveste, de nogensinde havde set, mens andre blev forargede, vrede og frastødte og krævede, at vi åbnede denne taske og den taske – ”Hvad smugler I?” og så videre.

Til sidst blev situationen så kaotisk, at de utilfredse betjente bare sagde: ”Okay, skrid herfra.” Så sprang vi ind i varevognen og kørte videre. Ja, det var mine minder om at besøge Danmark i gamle dage. Hare Krishna. 🌸

Tirsdag den 3. marts er det Gaura Purnima, Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst, en af årets største dage.

Caitanya Mahaprabhu er Krishna Selv, der inkarnerede Sig for 500 år siden som en stor hengiven af Krishna for at opleve den lykke, som Hans største hengivne, Srimati Radharani, oplever i adskillelse fra Ham. Samtidigt eksemplificerede Han en hengivens liv og spredte hengiven tjeneste, *bhakti*, til Sig Selv. Han udbredte *sankirtana*-bevægelsen, sangen af Krishnas hellige navn, Hare Krishna, over hele Indien og startede det, der er kendt som *Gaudiya-vaishnava*-traditionen.

Caitanya Mahaprabhu fødtes den 18. februar 1486 i Mayapur (Navadvipa eller Nadia), Bengalen, i en *brahmana*-familie som søn af Jagannatha Misra og Sacimata. De første 24 år af Sit liv levede Han i Nadia og var kendt som Nimai Pandita, Visvambhara og Gaura-Hari. Han var et geni ud over det sædvanlige og kunne allerede som barn uddebattere selv de mest lærde *panditaer*. Det var imidlertid først efter, at Han blev initieret af Sin åndelige mester, Isvara Puri, under en rejse til Gaya i 1503, at Han manifesterede ren kærlighed til Krishna. Efter Sin initiering vendte Han tilbage til Nadia som en omvendt person og startede Sin *sankirtana*-bevægelse blandt *vaishnaverne* her. I løbet af kort tid sydede hele Navadvipa af Krishnas hellige navn, og Nimai Pandita blev kendt som ikke blot et umådeligt geni, men som en direkte udsending fra Guddommen.

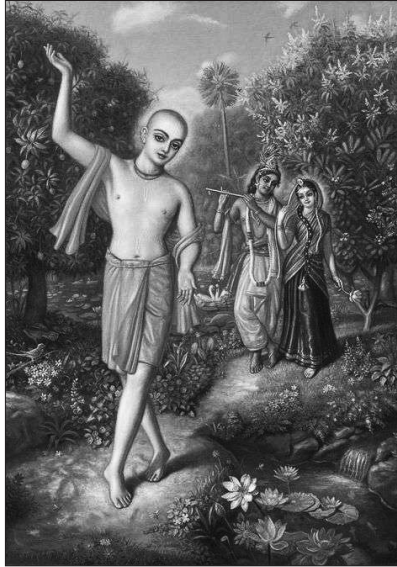
24 år gammel opgav Han familielivet og tog *sannyasa*, forsagelsens livsorden, for at kunne sprede Sin *bhakti*-bevægelse i større

omfang. Han gjorde Jagannatha Puri i Orissa til Sit hovedsæde, hvorfra Han begav Sig ud på flere rejser af længere varighed over hele Indien. Først vandrede Han til Sydindien på en rejse, der strakte sig over to år, og senere gik Han til Vrindavana over to gange, hvilket også tog et par år. Hvor end Han kom, spredte Han kærlighed til Krishna og sangen af Krishnas hellige navn (Hare Krishna) og startede en åndelig renaissance af *bhakti* over hele det indiske subkontinent.

De sidste 14 år af Sit liv opholdt Han Sig i Jagannatha Puri, hvor Han levede blandt Sine mange tilhængere. Efterhånden blev Han mere og mere opslugt af *Radha-bhava*, Srimati Radharanis følelse af kærlighed til Krishna, og mistede mere og mere kontakten med den ydre verden, et stadie af ekstase, der kun er set i Srimati Radharanis person og hos Madhavendra Puri, der var Caitanya Mahaprabhus åndelige mesters åndelige mester.

Caitanya Mahaprabhu gik bort i 1534. Hans biografer skildrer ikke Hans bortgang i mange detaljer. Tilsyneladende blev Han set gå ind i templet Tota-Gopinatha, der ligger lidt uden for Jagannatha Puri, og kom aldrig ud igen. Kun en gylden streg på Deiteten antydede, at Han var blevet ét med Tota-Gopinatha.

Caitanya Mahaprabhus liv beskrives i talrige biografier, hvor de mest kendte er *Caitanya-Bhagavata* af Vrindavana Dasa Thakura, *Caitanya-caritamrta* af Krishnadasa Kaviraja Gosvami og *Caitanya-mangala* af Locan Dasa Thakura. Srila Prabhupada oversatte og kommenterede *Caitanya-caritamrta* i en engelsk udgave. 🌸

ØVRIGE FREMKOMSTER OG BORTGANGE

SRIVASA PANDITA

Fremkomst den 11.3

Srivasa Thakura, det femte medlem af Herren Caitanyas Panca-tattva, boede i Navadvipa før Herren Caitanyas fødsel. I Panca-tattva repræsenterer Srivasa Pandita det marginale levende væsen (*tatastha jiva*), og hans hengivne beskrives som Herren Caitanyas mindre lemmer. De tog alle del i Hans *lilaer*, og med dem spredte Han sin *sankirtana*-bevægelse.

Srivasa boede først sammen med sine tre brødre Srirama, Sripati og Srinidhi i Kumarahatta, men de flyttede senere til Navadvipa, hvor de plejede omgang med Advaita Acarya og andre rene *vaisnavaer*. Da Herren Caitanya blev født, blev Srivasa og hans hustru Malini som en anden far og mor for Ham. Da Caitanya Mahaprabhu startede sin *sankirtana*-bevægelse, blev Srivasa Thakuras hus (Srivasa Angam) hovedkvarteret for Cai-

tanya Mahaprabhus *sankirtana*-bevægelse. Her mødtes de hengivne til daglig *Srimad-Bhagavatam*-klasse og natlige *kirtanaer*, og mange af Herren Caitanyas fortrolige *lilaer* fandt sted her. Da Nityananda Prabhu kom til Navadvipa, flyttede Han ind hos Srivasa og blev en del af hans familie.

Da Caitanya Mahaprabhu tog *sannyasa*, flyttede Srivasa Pandita tilbage til Kumarahatta. Nu og da gik han og hans brødre til Jagannatha Puri for at mødes med Mahaprabhu. Somme tider kom Herren Selv til Navadvipa og Mayapur for at besøge de hengivne og Sin mor Sacidevi, og ved disse lejligheder boede Han hos Srivasa i nogle dage.

Srivasa Thakura er en inkarnation af Narada Muni, Herrens konstante ledsager, der altid deltager i Hans aktiviteter og inkarnationer.

GOVINDA GHOSH

Bortgang den 15.3

Govinda Ghosh, en nær ledsager af Herren Caitanya, var kendt for sine melodiske *kirtanaer* under den årlige Ratha-yatra-festival i Jagannatha Puri. Herren Caitanya begyndte med det samme at danse, når Govinda

Ghosh sang. Govinda Ghosh og hans brødre Vasudeva og Madhava er evige ledsagere af Herren Caitanya og Nityananda Prabhu (se *Sri Caitanya-caritamrta*, *Adi-lila* 10.115, 11.14-15 og 11.88).

SRILA RAMANUJACARYA

Fremkomst den 23.3

Ramanujacarya er hoved-*acaryaen* i *Sri-sampradayaen*, en af de fire *vaisnava-sampradayaer*. Han fødtes i 1017 nær Madras, Sydindien, i en familie af vediske lærde, og gik bort i 1137, 120 år gammel. Ifølge *Sri-vaisnavaer* var han en inkarnation af Laksmana, Herren Ramacandras lillebror.

Ramanujas *Vedanta-sutra*-kommentar *Sri-bhasya* etablerer doktrinen *visistadvaita*, 'kvalificeret ikke-dualisme'. Som en urokkelig forkæmper for personalismens filosofi lærte han, at den Højeste Herre og de individuelle sjæle kvalitativt er ét, men alligevel er der forskel imellem dem, for Herren er uendelig,

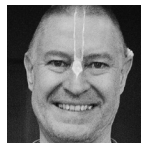
imens de levende væsener er uendeligt små.

Srila Ramanujacarya rejste rundt over hele Indien. Han grundlagde 64 centre for Sri Vaisnavisme og indviede 700 *sannyasier*, 12.000 *brahmacarier* og tusinder af husholdere inklusive konger og velhavende godsejere. Han gjorde alle uanset kaste til *brahmanaer*. Ifølge ham overskrider en *vaisnava* alle sociale begrænsninger. Han identificerede sig selv som en tjener og lærte, hvordan man tilbeder *vaisnavaerne*.

Gaudiya- og *sri-vaisnavaer* deler mange læresætninger og skikke. *Gaudiyaerne* tog

(Fortsættes side 21)

HVILKE BEVISER BEKRÆFTER ATEISMEN?

af Jahnu Dasa

Der er intet bevis at finde i universet til støtte for ateisme. Der kræves gigantiske trosspring for at være ateist. Der skal faktisk kvantespring af tro til for at kunne tro på, at verden skabte sig selv helt tilfældigt ud af en bunke kemikalier. Det eneste, der kræves for at tro på, at verden er skabt af en Superintelligens med et formål, er ganske almindelig logik og sund fornuft.

Ingen observation støtter ideen om abiogenese (liv fra materie), der er ateisters favorittro, hvorimod ID (intelligent design) er et observerbart fænomen i naturen.

Derfor er ateismen mindre intelligent. Kun en mindre intelligent person vil tro på noget, der ikke kan verificeres.

Men i denne relativismens tidsalder er den Absolutte Sandhed meget lidt populær. Alle religioner siger det samme, lyder det.

Det er sandt. Det vil netop kunne forventes, at alle religioner hævder det samme, eftersom alle religioner er et kulturelt betinget udtryk for den samme sandhed.

Detaljerne vil selvfølgelig variere, men de samme basale principper kommer til udtryk i alle religioner. Derfor er det kun at forvente, at forskellige religioner udtrykker sig i de samme absolutter.

At de fleste religioner hævder at være den eneste gangbare forståelse af Gud, er irrelevant. Alle religioner er selvfølgelig forskellige koncepter af den samme Gud.

Verdens religioner er helt åbenbart udtryk for den oprindelige religion fra Gud Selv – den vediske religion. Der er god grund til at tro på, at religion kan undersøges og bekræftes. Hvis det er et faktum, må det være beviseligt.

Ellers er det bare forfængelige spekulationer. Det er i sandhed den måde, religion opfattes på i det moderne samfund – vilde spekulationer og trosopfattelser.

Ikke desto mindre forbliver det et faktum, at

hvis Gud eksisterer, er det logisk at formode, at Gud har givet en metode til at kende Ham.

Men i den kultur, der styrer verden i øjeblikket, er det yderst upopulært at kende Gud. Selv i jødedom, kristendom og islam er ideen, at Gud ikke kan kendes.

Det er dog meningsløst. Hvis Gud eksisterer, kan det vides med sikkerhed, og hvis Gud ikke eksisterer, kan det ikke vides.

Se, det er en af de sjove ting ved livet – hvis Gud eksisterer, kan det vides, og hvis Han ikke eksisterer, kan det ikke vides.

Bemærk, at jeg ikke udtrykker en mening her. Jeg konstaterer blot det faktum, at hvis Gud eksisterer, kan det vides, for Gud kan i så fald verificere Sin egen eksistens, og hvis Han ikke eksisterer, kan det ikke vides med sikkerhed. Det er såre simpelt.

Propagandamaskinen fortæller os det stik modsatte – religiøse kaldes troende, og ateister kaldes ikke-troende. Hvor misledende kan det blive?

Som ateist tror man på noget, der ikke kan bevises. Som teist tror man på noget, der kan bevises.

Det kan således konkluderes, at det er en intelligent overlegen position at tro på Gud.

Men hvis man vover at påvise dette, selv om det er indiskutabelt, mødes man af en mur af modstand – Gud er blot en fantasifortælling. At tro på Gud er det samme som at tro på tandfeen og julemanden osv.

Velkommen til Kali Yuga – hykleriets og stridens tidsalder.

Ikke desto mindre er Gud et faktum, og Han åbenbarer Sig Selv i *Bhagavad-gita*.

Krishna siger: "Hør nu fra Mig, O Prithas søn, hvorledes du ved at udføre yoga i fuld bevidsthed om Mig med sindet fæstnet på Mig kan kende Mig helt og fuldt uden nogen tvivl." (*Bg. 7. 1*)

(Fortsættes side 21)

GÖBEKLI TEPE: STEDET, DER IKKE BURDE EKSISTERE

af Lalitanatha Dasa

Göbekli Tepe har i over 20 år sendt chokbølger gennem forhistoriens verden. Hvilke historikere og arkæologer havde forestillet sig, at hvad de stadig anser for at være simple jægere og samlere fra Stenalderen kunne skabe så spektakulære og monumentale strukturer? Nu viser nye undersøgelser med den seneste teknologi, at stedet er endnu mere uforklarligt end først troet.

Göbekli Tepe ligger i det sydøstlige Tyrkiet i provinsen Anatolien. I 1994 startede den tyske arkæolog Klaus Schmidt udgravningen af, hvad han først troede var en menneskeskabt bakke og gravsted fra den byzantiske tid (ca. 350-1200). Til sin overraskelse opdagede han i stedet et megalitisk bygningsværk fra den tidlige stenalder med en datering omkring 9.600 f.Kr., dvs. over 11.000 år gammelt (dobbelt så gammelt som den officielle alder for de ægyptiske pyramider). Han fandt et 20 gange så stort kompleks som Stonehenge på mindst 20 cirkulære strukturer med 200 tårnhøje T-formede kalkstensøjler på op til 5,5 meter og en vægt på 50 tons (det svarer til en stor lastbil med påhængsvogn/sættevogn, der må veje op til 56 tons). Komplekset dækker et areal på størrelse med 20 fodboldbaner.

Dateringen på over 11.000 år var sensationel, for indtil da ville konventionelle forskere kun indrømme aldre på 4-5.000 år for komplekse bygningsværker noget sted i verden. Ifølge standardhistorien levede der for 11.000 år siden kun primitive jægere og samlere

uden kendskab til metalredskaber, hjul eller skriftsprog for ikke at tale om geometri og fysik. Permanente boliger, byer og komplekse samfund skulle ikke have eksisteret på den tid. Det var også før landbrugets opståen, så hvordan kunne mennesker på den tid have

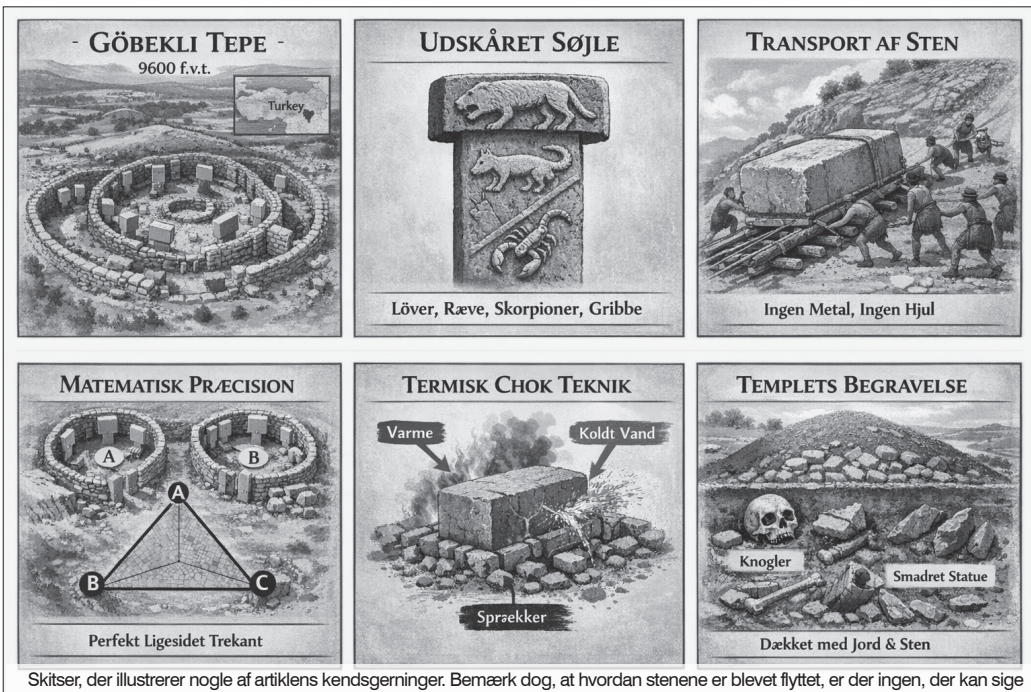
haft overskud fra overlevelseskampen fra dag til dag til at bygge et så omfattende kompleks?

En af udfordringerne ved Göbekli Tepe er således, at jægere og samlere ikke skulle have haft den tid, de resourcer eller det

fødevareroverskud, der har været nødvendig for at understøtte hundredvis af dygtige stenhuggere, der arbejdede i årevis. De ville heller ikke have haft den organisation, der kræves for at flytte sten, der vejer 50 tons. For at bygge et sted som dette har man brug for fødevareroverskud, struktureret lederskab, tusindvis af koordinerede arbejdere og en stærk grund til, at mennesker bliver på samme sted gennem generationer. Göbekli Tepe viser, at nogle i oldtiden besad alt dette langt tidligere end nogensinde troet muligt.

De store søjler er udhugget af kalksten, der blev skåret direkte ud af fast klippe ved bakkens fod og derefter transporteret hele vejen op til toppen. Selv i dag vil det kræve tunge kraner og specialiserede hold at flytte sten på 50 tons op ad en stejl skråning. Alligevel mener historikerne, at disse oldtidsbygherrer må have gjort det med intet andet end menneskelig styrke, simple redskaber og reb af plantefibre uden heste, hjul eller nogen form

Skitser, der illustrerer nogle af artiklens kendsgerninger. Bemærk dog, at hvordan stenene er blevet flyttet, er der ingen, der kan sige

for moderne maskineri.

Kunsten på søjlerne trodser også enhver forklaring. De er dekorerede med detaljerede udhugninger af dyr såsom løver med synlige ribben, rasende ræve, skorpioner og truende gribbe såvel som forskellige symboler. Disse er mere end simple indgravninger. De er udført i det, man kalder højrelief, hvilket betyder, at dyrene hæver sig ud fra selve stenen. For at skabe udskæringer som disse måtte kunstnerne omhyggeligt fjerne al den omgivende sten og lade dyrefigurerne stå frit frem fra overfladen. Denne proces kræver enorm tid, præcision og dygtighed. Ét forkert slag kunne ødelægge ugers eller måneders arbejde. Og det på den hårdeste kalksten, der findes. Kan det være gjort udelukkende ved hjælp af stenredskaber, sådan som historikere hævder det?

Undersøgelser i 2024 og 2025 har nu afsløret flere overraskende detaljer. Nøjagtige målinger af stenindhegningerne viser symmetrier så præcise, at de kun afviger med få millimeter. De centrale punkter i de tre ældste indhegninger danner en perfekt ligesidet tre-

kant inden for brøkdele af en centimeter, når disse punkter forbindes. En sådan nøjagtighed kræver en dyb forståelse af geometri og evnen til at måle lange afstande over ujævn terræn med utrolig præcision. Hvordan kan dette have eksisteret i et tidligt menneskesamfund?

Den seneste forskning har også brugt tredimensionelle laserscannere, der kan registrere detaljer mindre end et menneskehår, til at undersøge stensøjlerne, hvorefter målingerne er blevet analyseret med kunstig intelligens. Resultatet er forbløffende. Hidtil forestillede man sig, at oldtidens bygherrer hamrede løs på stenene, indtil de nogenlunde fik form. I stedet afslørede computeranalysen, at afvigelsen af fladerne på søjlerne over mere end fem meter kun afviger fra det perfekte plan med få millimeter.

Man gik ud fra, at søjlerne blev tillavet ved hjælp af, hvad man kan kalde "hakning", en langsom proces, hvor man gentagne gange slår på stenfladen med en anden sten. En sådan teknik efterlader uvægerligt små ujævn-

heder fra slagene. Sådanne mikroskopiske ujævnheder findes ikke på Göbekli Tepe søjler. Fladerne er perfekt plane. En sådan præcision er umulig for selv den bedste stenhugger med kun håndredskaber til rådighed.

Langs kanterne registreredes der perfekt lige, lineære snit, der strækker sig over mere end 90 centimeter og kun er omkring 2–3 millimeter brede. Det præcisionsniveau er ekstraordinært. Stenredskaber efterlader ru og ujævne kanter, men disse snit er glatte og præcise. Det antyder, at den, der udskar disse søjler,

kunne skære gennem massiv kalksten næsten lige så let, som man skærer i blødt træ med en sav.

Der er ingen spor af metalredskaber på stedet. Ingen bronze. Intet jern. Hvis metal var blevet brugt, ville man finde rustrester eller kemiske spor indlejret i stenen, men overfladerne er helt rene. Det rejser et spørgsmål: Hvis de ikke brugte metal, og stenredskaber ikke kan have frembragt disse resultater, hvad brugte de så?

Det fører til det, forskere kalder "maskinsignatur-problemet". Når moderne maskiner skærer i sten, efterlader de karakteristiske mønstre baseret på, hvordan klinger roterer eller bevæger sig. På disse søjler registrerede man mønstre, der minder om maskinfremstillede mærker snarere end noget, der er frembragt af menneskehænder. Afstanden mellem linjerne er for ensartet. Dybden er for perfekt kontrolleret. Det ligner mindre arbejdet fra udmattede arbejdere under Solen for 12.000 år siden og mere resultatet af en maskine eller robot. Det antyder et avanceret

teknologisk niveau på Jorden længe før vores nedskrevne historie.

Analyse af overfladestrukturerne afslørede noget endnu mere overraskende. Mærkerne påstensøjlerne svarer ikke til det, stenhammere ville have frembragt. I stedet antyder de, at stenene blev formet ved hjælp af ekstrem

varme. Stenene ser ikke ud til blot at være skåret, men også nærmest smeltet visse steder.

En anden opsigtsvækkende afsløring fra den seneste forskning er beviset på en højt avanceret proces, der er

kendt som termisk chok. Dybt inde i kalkstensbruddene omkring Göbekli Tepe opdagede forskere svidningsmærker, varmebrud og kemiske forandringer indlejret langt under overfladen, hvilket kun kan være forårsaget af ekstreme temperaturer.

Laboratorieanalyser viste, at dele af grundfjeldet var blevet opvarmet til mellem 400 og 480°C. Det temperaturniveau er ekstraordinært. Kalksten når ikke sådanne temperaturer af sig selv. Det har krævet en stor, vedvarende og omhyggeligt kontrolleret ild, der måtte håndteres med intention, præcision og erfaring.

Men ilden var kun halvdelen af processen. Forskere fandt tydelige tegn på, at koldt vand var blevet hældt over den overophedede sten næsten umiddelbart efter opvarmningen. Denne hurtige opvarmning og nedkøling skaber intens indre spænding i stenen, hvilket får den til at sprække langs naturlige brudlinjer. Det er en teknik, der stadig bruges inden for kontrolleret nedrivning og moderne stenudvinding. Dette var ikke rå kraft. Det var videnskab.

Det endnu mere utrolige ved denne opdagelse er omfanget. Bygherrerne sprængte ikke små sten løs. De udvandt søjler, der vejede op til 50 tons. At bruge termisk chok til at frigøre en sten af den størrelse uden at få den til at splintres kræver dyb geologisk forståelse. Bygherrerne måtte vide præcist, hvor stenen ville bryde, hvor dybt varmen skulle trænge ind, og hvor hurtigt nedkølingen skulle ske. En fejlurdering, og hele søjlen ville flække.

At mennesker gjorde dette for 11.000 år siden beviser, at de ikke blot hamrede stenen i form. De anvendte principper fra fysik og kemi og lod naturens kræfter udføre det tunge arbejde for dem. De forstod varme, tryk, brudmekanik, og hvordan man manipulerer disse kræfter med forbløffende præcision.

Endnu mere forbløffende er det, at sporene af varme ikke kun findes i stenbruddene. Lignende termiske mærker blev fundet på de færdige søjler selv. Nogle af de udviklede dyreduskæringer — løver, ræve, slanger og fugle — viser tegn på at være blevet udglattet med stærk varme, som om kalkstensens overflade var blevet let smeltet og poleret. I moderne tid opnår stenhuggere en sådan glaslignende afpudding ved hjælp af højtryksvandstråler, diamantklinger eller industrielle slibeværktøjer. Tanken om, at mennesker fra istiden kunne opnå tilsvarende resultater uden metal eller maskineri, udfordrer alt, hvad vi troede, vi vidste om tidlig menneskelig kunnen.

Kronologien for denne teknologi er også mærkelig. Normalt, når mennesker udvikler en ny teknik, kan arkæologien se en kronologi fyldt med forsøg og fejl. Mislykkede eksperimenter, revnede sten, halvfærdige strukturer og åbenlyse fejl. Man ser en gradvis forbedring over tid og en indlæringskurve.

Ved Göbekli Tepe findes ingen indlæringskurve. De ældste søjler er også de mest perfekte. De tidligste udskæringer er lige så raffinerede som de senere. Teknikken med termisk chok fremstår fuldt udviklet fra allerførste øjeblik, som om bygherrerne ankom med fuld viden om præcis, hvad de gjorde. Det er, som om denne viden slet ikke blev opfundet her. Det fører til en foruroligende mulighed: Disse mennesker skabte ikke civilisation fra bunden. De videreførte en tradition, der måske allerede var urgammel i deres tid. Viden, der var blevet overleveret og bevaret og ikke opdaget gennem eksperimenter. Hvis det er sandt, er Göbekli Tepe ikke begyndelsen på avanceret menneskelig kunnen. Det er det sidste overlevende

kapitel af noget langt ældre. Og hvis den tabte tradition engang eksisterede, hvor kom den så fra?

Erkendelsen må være indlysende: Vores forfædre var ikke primitive vandrere, der kæmpede for at overleve. De var mesterbyggere og ingeniører med en forståelse af geometri så præcis, at den kan måle sig med moderne opmålingsteknik.

Lige så forbløffende som stedets opførelse er, hvordan det endte. Omkring 8.000 år før vores tidsregning gjorde de mennesker, der brugte dette tempel, noget næsten utænkeligt. De begravede det med vilje. Hundretusindvis af tons jord og sten blev transporteret ind for at dække hele komplekset og skabe en massiv menneskeskabt høj for at skjule det for verden. Stedet forblev skjult i næsten 10.000 år, indtil en landmands plov ramte sten under jordoverfladen. Hvorfor skulle en civilisation bruge århundereder på at opføre et af de mest ekstraordinære bygningsværker, der nogensinde er skabt, blot for at udlette det fra syne? 🌸

GÖBEKLI TEPE: EFTERSKRIFT

af Lalitanatha Dasa

Man kan spørge, hvilken relevans Göbekli Tepe har for os. Hvorfor skrive om det i *Nyt fra Hare Krishna*? Mit svar er, at det altid er vigtigt for os at konfrontere de materialistiske og anti-vediske ideer, der gennemsyrrer den moderne verden, og som vi alle er påvirkede af i større eller mindre grad.

En af disse ideer er den generelle historieopfattelse, som vi lærte i skolen. Vi har lært, at menneskets fortid var primitiv, og at der aldrig har været avancerede civilisationer før os. For et par hundredtusinde år siden kravlede vi ned fra træerne og levede efterfølgende som primitive jægere og samlere uden civilisation, kultur, teknologi osv. indtil for max 10.000 år siden.

Vedaerne opererer derimod med en cyklisk historieopfattelse over hundredvis af millioner af år, hvor mange avancerede kulturer er kommet og igen forsvundet.

Begge opfattelser kan ikke være rigtige, og hvis vi tror, at den moderne lineære historieopfattelse må være rigtig, vil det skabe en tvivl over for den vediske viden generelt, en tvivl, der i sidste ende kan fratage os vores beslutsomhed om at overgive os til Krishna. I samme åndedrag vil vi også sommetider finde det svært at overbevise andre om vedisk viden, hvis vi ikke kan forklare, hvorfor den vediske historieopfattelse er rigtig, og den moderne historieopfattelse ikke er det.

Nu er der selvfølgelig gode grunde til at acceptere den vediske historieopfattelse, og mange af os har for længst lagt den moderne opfattelse bag os. Over hele verden fra Egypten og Mellemøsten over Andesbjergene og Mellemamerika til Påskeøen og andre stillehavsøer for slet ikke at tale om Indien og Syd-

østasien er der monumenter og fortidslevn, der ikke kan være udsprunget af stenalder- og bronzealderkulturer, og som vidner om en avanceret teknologisk kunnen og en meget højere alder end den officielt accepterede.

Dette ignoreres imidlertid bredt af konventionelle historikere og finder ikke vej til skolebøger og populærmedier. Således insisterer de fleste historikere på, at eksempelvis de

egyptiske pyramider kun er 4-5.000 år gamle og er bygget af bronzealderfolk på trods af, at mange alternative forskere har dokumenteret, at de må være væsentligt ældre og bygget af nogle, der har besiddet temmelig avanceret teknologi.

Her er Göbekli Tepe interessant, for det er første gang, at konventionelle historikere har accepteret en så høj alder som mere end 11.000 år for et avanceret fortidigt bygningsværk. Denne alder udfordrer nu den gængse historieopfattelse så alvorligt, at det kan resultere i et radikalt paradigmeskifte inden for en nær fremtid. Men den er helt i tråd med, hvad Vedaerne fortæller om vores fortid, hvorfor det også er en lejlighed for os til at byde ind med

den vediske historieopfattelse, der kan levere det nye paradigme, der skal til for at rumme Göbekli Tepe's anamolier plus de hundredvis af tilsvarende oldtidslevn, der findes over hele verden.

I det mindste kan kendsgerningerne omkring Göbekli Tepe styrke vores egen tro på den vediske version, og måske kan det også være en anledning til, at den bredere verden af verdens historikere bliver åben over for Vedaernes alternative historieopfattelse og vedisk viden generelt. 🌸

RASAGULLA: BENGALENS MEST POPULÆRE SØDE SAG - MADLAVNINGSLEKTION 32

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

Fra Back to Godhead 32-01 1998.

I Indien og især i delstaten Bengalen fejrer folk særlige begivenheder med søde sager som *raskadam*, *kherkadam*, *khermohan*, *rajbhog*, *nawabhog* og *rasamund*. Alle disse søde sager, der stort set er ukendte uden for Indien, tilhører *rasgulla*-familien, som omtrent kan oversættes til "saftige søde sager". Bengalere sætter pris på en æske kunstfærdige søde sager med *rasgulla*, ligesom folk i andre dele af verden sætter pris på en æske med fine schweiziske chokolader.

Sandesh og *rasgulla* laves af stort set de samme ingredienser – *chenna*-ost (mælkeost) og sukker – men den ændrede smag med *rasgulla* er sensationel. Når man bider i en almindelig *rasgulla*, spredes sukkersirup ud i hele munden, og porøs, saftig *chenna*ost knirker mellem tænderne. *Rasgulla*-varianter findes i konsistens fra cremet til smuldrende, i teksturer fra bløde til faste og i former fra en lille oval lækkerbiskken til gigantiske runde varianter så store som en Valencia-appelsin. Nogle *rasgullaer* serveres i sirup, mens andre drænes og drysses med sukker eller rulles i finthakkede dadler eller revet kokosnød. En type er fyldt med *khoa* (kondenseret mælk), tørret frugt og fire slags nødder.

Rasgulla-fremstilling

Den dårlige nyhed er, at disse søde sager er en udfordring at mestre. Den gode nyhed er det vellykkede resultat, især for tempelkokke og dem, der ønsker at lære klassiske desserter. Her er et par noter om fremstilling:

- Når man laver *chenna*-osten, så tilsæt kun siet citronsaft, indtil de faste oste-masser dannes. Man kan få brug for mere eller mindre end den mængde, der foreslås i opskriften.
- Brug en præcis vægt til at veje osten. Den

bør veje 270–285 g.

- Brug den anbefalede grydestørrelse og en kogeplade med stærk varme.
- Hav et ur i nærheden og brug det, når du tilsætter vand for at fortynde siruppen, for at bevare en ensartet konsistens gennem hele tilberedningen.
- Hvis man er ny i processen med at fremstille den almindelige bløde *rasgulla* i denne opskrift, kan man tilsætte 2 teskefulde fint semuljemel til osten under tilberedningen. Dette hjælper kuglerne til at holde formen og forhindrer, at de bliver flade eller smuldrer under tilberedningen.
- Hvis det ikke lykkes første gang, så læs klassens lærebog, *Lord Krishnas Kitchen*, og prøv igen – og prøv igen.

Tålmodighed og rasgulla

Tålmodighed kræves for at lave førsteklases *rasgulla*. Hold fast i at være positiv og entusiastisk. Med tålmodighed lykkes det. Vær glad for små succeser – at lave god ost eller skaffe kvalitetsingredienser – og forpligt dig til generel forbedring. Nyd frem for alt at ære Krishna ved at tale om Ham og recitere Hans hellige navne.

Almindelig rasgulla

Giver 16 styk

2 liter sødmælk

4 spiseskefulde (60 ml) siet citronsaft

2 liter vand

1,5 kg sukker

1 spiseskefuld (15 ml) majsstivelse opløst i 2 spiseskefulde (30 ml) vand

1 spiseskefuld (15 ml) rosenvand

Bring mælken i kog i en stor gryde. Skru ned

til lav varme og tilsæt citronsaften forsigtigt under omrøring. Når mælken skilles i ostemasse og gullig valle, skal gryden tages af varmen.

Fold et stykke ostelærred på cirka 60 cm tredobbelt og læg det i en si. Overfør forsigtigt de store stykker ostemasse i sigten med en hulske, hæld derefter langsomt de mindre stykker og vallen i sien. Saml hjørnerne af ostelærredet og bind det sammen til en stram byldt. Skyl ostemassen forsigtigt under vandhanen for at fjerne citronsmagen. Klem forsigtigt den overskydende væske ud.

Placer osten på en let skrånende overflade, der hælder ned i køkkenvasken. Fold hver ende af ostelærredet pænt over osten for at lave en flad, firkantet portion, og balancer en tung, flad vægt ovenpå (eller find en anden metode, der lægger pres på osten). Pres *chennaen* i 15 til 30 minutter, indtil den vejer 270–285 g.

Mens osten dræner, blandes vand og sukker i en tykbundet 5-liters gryde og koges op under omrøring, indtil sukkeret opløses. Kog ved høj varme i cirka 5 minutter, eller indtil temperaturen når 105 °C. Skru ned for varmen til laveste blus.

Pak den varme ost ud og læg den på en ren arbejdsflade. Bryd den i stykker og pres den med stykker af køkkenrulle for at fjerne overskydende fugt. Overfør osten til en foodprocessor. Bearbejd osten i processoren. Skrab skålens

sider undervejs, indtil *chenna*-osten er glat og luftig uden spor af kornethed.

Overfør osten til en let olieret, glat overflade. Vask og tør dine hænder. Gnid hænderne med en anelse olie. Del osten i 16 portioner og rul derefter hver portion til en ensartet kugle uden revner.

Bring igen siruppen i kog ved moderat varme. Tilsæt kuglerne én ad gangen og kog dem forsigtigt i 1 minut. Skru op for varmen og kog siruppen kraftigt under låg i 20 minutter. Efter de første 4 minutter tilsættes majsjævningen sammen med 60 ml varmt vand. For at holde siruppen på samme konsistens under hele tilberedningen hældes hvert fjerde minut 60 ml varmt vand ned langs indersiden af gryden (ikke direkte på kuglerne). Siruppen skal være en masse af skummende bobler. Mod slutningen af tilberedningen vil kuglerne svulme op og fordobles, tredobles eller endda firedobles i størrelse. I de sidste 3 minutter fordeles lidt vand på overfladen af siruppen hvert minut.

Sluk for varmen. Køl *rasgullaerne* i siruppen i 10 minutter. Fordel derefter lidt rosenvand i siruppen. Lad *rasgullaerne* køle af i siruppen i mindst 4 timer. Mens de hviler, vil *rasgullaerne* blive fastere, og smagen intensiveres. Opbevares i køleskab i op til 36 timer. Ofres til Krishna let afkølede eller ved stuetemperatur. 🌸

(Fortsat fra side 13)

Ramanujas forklaring af Gud og *jivaen* ordret til sig: "Gud er som en flammende ild, imens

den levende sjæl eller *jiva* er som en gnist, en lille del af Gud."

HERREN SRI RAMACANDRA

Fremkomst den 27.3

Herren Rama eller Ramacandra er en af Guddommens Højeste Personlighed Krishnas inkarnationer, der nedsteg for flere millioner år siden i Treta-yuga for at dræbe den mægtige

dæmon Ravana og sætte eksemplet på den perfekte konge. Ramacandras aktiviteter er beskrevet i *Ramayana* af Valmiki Muni. 🌸

(Fortsat fra side 14)

Ateister vil beklage sig – hvis Gud kan verificere Sig, hvorfor gør Han det så ikke? Svaret giver Gud også i *Bhagavad-gita*. Krishna siger:

"Jeg manifesterer Mig aldrig for de tåbelige og uintelligente. For dem er Jeg dækket af Min indre energi, og derfor ved de ikke, at Jeg er ufødt og ufejlbarlig." (Bg. 7.25) 🌸

DER ER KUN ÉN HØJESTE

BREVKASSE

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Jeg spekulerer på, hvordan man udvikler tro og tillid til mennesker? I den materielle verden virker det nogle gange bare så svært.*

SVAR: Engang sagde Srila Prabhupada, at den eneste person, vi kan stole på, er Krishna. I virkeligheden kan vi ikke stole på nogen i denne materielle verden. Det, man dog bør gøre, er at have tillid til mennesker i det omfang, de har hengivet sig til Krishna og dermed repræsenterer Krishna rent.

Det er derfor, vi sætter vores fuldstændige tillid til den åndelige mester, fordi han rent repræsenterer Krishna. Vi kan altså stole på andre, men kun i det omfang, de fuldt ud har overgivet sig til Krishna.

*

SPØRGSMÅL: *Under en samtale med mine kolleger i frokostpausen i går fremlagde jeg argumentet (som jeg havde stødt på et par gange), at eftersom alt kommer fra noget, må der være en oprindelse til alt, hvad der eksisterer, og at denne kilde er Gud. Jeg fremlagde argumentet, fordi jeg syntes, det var godt.*

En af mine venner sagde straks noget i denne retning: Vi kan sige, at alt levende og livløst i sidste ende kommer fra molekyler, som kommer fra atomernes grundstoffer, men ingen har modbevist muligheden for, at atomer af brint og kulstof og andre grundstoffer måske på forunderlig vis har eksisteret for evigt – det vil sige, at de aldrig er blevet skabt.

Han sagde, at denne mulighed er lige så overvældende som den alternative mulighed, at atomerne af nogle eller alle grundstoffer blev skabt enten på et bestemt tidspunkt eller over en periode i den fjerne fortid.

Og i sidstnævnte mulighed kunne der have været én skaber af atomernes grundstoffer, eller der kunne have været en komité af skabere. Alt sammen er formodninger.

Han sagde, at han ikke havde noget imod, at jeg fremlagde min teologi – hvis jeg blot identificerede den som teologi – at enten én Gud eller en komité af guder skabte atomernes grundstoffer og derefter molekylerne, som danner alting – men at han fandt det noget enfoldigt af mig at fremlægge et spinkelt argument som et uigendriveligt argument.

Jeg indrømmede ydmygt over for ham, at det, han sagde, var rigtigt. Jeg ville fortælle dig, hvad der skete i går, så derfor skriver jeg ydmygt denne besked til dig.

SVAR: Indrøm aldrig, at de har ret, blot fordi du ikke kunne modbevise dem. Når vi har praktisk erfaring med, at alt kommer fra noget, er det mere videnskabeligt at antage, at dette er et universelt princip, end at antage det modsatte, som ikke har noget grundlag i vores praktiske erfaring.

Hans idé om, at materien ikke har nogen oprindelse, er blot en teori uden det mindste bevis. Vi har et helt univers fuldt af beviser til at fastslå princippet med årsag og virkning.

Man kan ikke have en mangfoldighed af højeste væsener, for så ville de ikke længere være højeste. Ligesom man ikke kan have mange 'højesteretter'. Man kan kun have én højesteret. Hvis der er mere end én, kan ingen af dem være den højeste.

At debattere med materialister er en vanskelig, men spændende kunst. Giv ikke op. Bliv ved med at læse og synge (chante), og snart vil du være i stand til at besejre selv de mest lærde og stædige ateister! 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Tirsdag den 3. marts: Gaura Purnima, Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst. Festprogram fra kl. 16.

Fredag den 27. marts: Rama Navami, Herren Sri Ramacandras fremkomst. Festprogram fra kl. 17.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Søndag den 8/3 fejres Gaura Purnima med Abhishek og feast

Den 28/3 har vi sankirtan festival og årets første harinam.

Den 29/3 fejres Rama Navami

Hver onsdag morgen kl 07.00 er det Bhagavatam klasse
Hver lørdag er det mrdanga kurs og kirtan fra kl 16-18
Hver søndag er det søndags fest fra 13-16.
Hver torsdag og mandag er det yoga undervisning.
For nærmere information, se ISKCON Oslo på Facebook eller Instagram

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Fredags kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Tirsdag 03.03: Gaura Purnima, Herren Caitanyas åpenbarelsestid. Program hele dagen. Spesielt kl. 16-21: Kirtan, abhisheka, Gaura katha, Arati, prasad.

Torsdag 26.03: Rama Navami, Sri Ramas åpenbarelsestid. Program kl 17-20. Arati kl. 19:00

Web: iskcon.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag: 11.00-19.00 - Søndag lukket.

RAMA NAVAMI 2026

Ramacandra eller Herren Rama er en af Den Højeste Persons mange avatare på Jorden. Han nedsteg i en tidligere tidsalder, Treta-yuga, og regerede som verdens kejser. En udførlig beretning om Hans gerninger findes i det episke værk *Ramayana* og i kortere form i *Srimad-Bhagavatams Niende Bog*.

Ramacandras liv betragtes som forbilledligt på enhver måde. Tilhængere af Indiens vediske kultur ser Ham som den ideelle konge, den mægtigste krigsmand og den mest trofaste ægtemand. Det siges, at Han regerede sit rige, ligesom en kærlig far tager sig af sine børn. Herren Ramas ædelhed, integritet, anstændighed og dyd omtales med ærbødighed selv i dag.

Han åbenbarede sig som den ældste søn af Maharaja Dasaratha sammen med sine brødre Bharata, Lakshmana og Satrugna, der også var inkarnationer af Den Højeste Person. Han giftede sig med Sita, Kong Janakas datter, efter at have brudt Sivas bue i konkurrencen om Sitas hånd.

På dagen for Ramacandras kroning blev Han imidlertid på grund af hofintriger forvist til skoven i fjorten år, og Lakshmana og Sita fulgte Ham dertil.

Ravana, dæmonkongen af Lanka, bortførte Sita, da Rama var fraværende fra deres skovhjem. Herefter samlede Rama og Lakshmana en hær af skovlevende abevæsener, vanaraer – heriblandt den store hengivne Hanuman – for at angribe Lanka. Han dræbte derefter Ravana, befriede Sita og vendte triumferende tilbage til sin hovedstad, Ayodhya, hvor Han herefter som den ideelle konge i mange tusinde år.

Rama Navami, Herren Ramas fremkomstdag, er i år den 27. marts. Dagen fejres i templet i København med festprogram fra kl. 17.

BESØG AF PRAGHOSA PRABHU

Danmark og København får den 20.-23. marts besøg af Praghosa Prabhu fra Irland. Praghosa er GBC-sekretær for Danmark og vil være til rådighed for dem, der ønsker at møde ham, i templet i København under sit besøg.

